CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ARG. XII — Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 14 December — No. 5

Provinc. Librarians

DEN "FÖRBJUDNA STADEN".

Hemligheten med Lhassa (hufvudstaden i Tibet), Dalai Lamas (buddaistiska öfversteprästens i Kina och dess länder) stad, som en rad forskare, senast Sven Hedin, så länge förgäfves sökt nå, synes nu blifva uppdagad.

Staden är hemligen ren efter asiatiskt begrepp, med undantag af den stadsdel, i hvilken tiggarna bo i hus, byggda af ox- och gethorn. Tiggarna måste skaffa bort liken ur staden, ty efter buddaistiskt bruk blifva tiggarna icke begrafna. Endast de högre prästerna blifva efter döden begrafna eller brända, men liken af de lägre prästerna och folket öfverlemnas åt roffåglarna, sedan de blifvit sönderstyckade på en flat sten, som ligger mellan Lhassa och klostret Sira nära kapellet Pabanka.

Lhassa består af många tempel och kloster, som äro omgifna af trädgårdar och förbundna med hvarandra genom gator, vid hvilka finnas små butiker och privatbostäder. Staden sträcker sig omkring två engelska mil från väster till öster och en mil från norr till söder. Enligt Agwang Dorje finnes det bland en befolkning af 50—60,000 människor 3,000 munkar.

Midt i staden reser sig hufvudtemplet, det stora Ixon. Detta tempel är tre våningar högt och har fyra gyllene tak; det innehåller en mängd statyer af buddaistiska gudar, däribland en af Sukya-Muni, stiftaren af deras religion. På toppen af en kulle står det största klostret i Lhassa, Manbo-dat-sang, hvars munkar ägna sig åt studiet af medicinen. Till höger därom på en annan höjd, som ligger 300 fot högre, ser man en samling byggnader, kallad Potala; det är Dalai Lamas residens. Det hela är en samling af tempel, palats och byggnader, enisande om kasserner och omgifna af murar. Det påminner något om Akropolis i Athen.

Förbindelsen mellan de olika byggnaderna utgöres af zigzagvägar, som äro innefattade af stenmurar. Medelpunkten i denna klosterfästning intager ett tempelpalats Pobrang marpo, hvars röda murar afsticka mot de andra byggnadernas hvita. På södra sidan har det nio våningar, på motsatta sidan blott sex eller sju. Här finnas äfven de fyra templen i kinesisk stil med förgylda tak.

Till höger om Po-brang marpo ligger det palats, som innehåller Dalai Lamas privatrum, till vänster ligga byggnaderna för de höga statstjänarna, bland dem äfven den redan omnämnde Agwang Dorje. Så kommer en stor byggnad för tjänstemännen och Dalai Lamas hofstat, längre ned en annan stor byggnad, ett slags kasern med celler för flera hundra munkar, och rakt under Po-brang marpo ett annat kloster med ett stort sexvåningstempel, i hvilket dagligen gudstjänst hålles. Vid foten af kullen ligga byggnaderna för de lägre tjänstemännen och tjänarna.

Hela samlingen af byggnader innehåller 3,000 rum och är, enligt Agwang Dorje, som äfven besökt Vatikanen, större än denna.

Narzunof blef välvilligt mottagen af Dalai Lama och erhöll skänker af honom. Han beskrifver honom på följande sätt.

"Dalai Lama är en ung man, icke öfver 29 år. Han heter Tubdangyamtso. Det är en man af den vackraste tibetanska typ, d. v. s. nästan europeisk. Hans vanliga dräkt liknar mycket de högre buddaistiska prästernas; den är blott helt gul."

Under det första besöket i Lhassa blef Narzunofs kamera förstörd, emedan där en fördom härskar mot hvar och en, som "smyger bilder af folk och ting i en liten svart låda och för den till västerlandet". Hans andra besök blef i detta hänseende framgångsrikare, och han erhöll många märkliga fotografier.

Då Narzunof en morgon gick omkring och väntade på ett tillfälle att fotografera, såg han för första gången ett skådespel, som i Lhassa är tämligen vanligt och som han tog en bild af. Två pilgrimer gjorde för tredje gången resan till Lhassa, men icke till fots, utan liggande på magen, så att de betäckte stadens omkrets med sina kroppar. De kastade sig raklånga på marken, hvilade på händerna, drogo så benen åt sig och reste sig upp för att genast kasta sig mediga, denna gång med fötterna där, hvarest hufvudet först hvilat.

Nybörjare fästa brädlappar på handens innersida för att mildra fallets våldsamhet, men så snart de blifvit vana, falla de ned på blotta händerna. Man må komma ihåg den långa tiden och framför allt det tålamod, som är erforderligt för att på detta sätt vandra omkring den heliga staden, en väglängd af tretton mil! Men några 'trosvarma' pilgrimer gå på detta sätt sju gånger omkring staden.

Ändra mäta vägen icke efter kroppslängden, utan efter bredden på sina ansikten; de beröra marken med pannan, gå därpå åt sidan och trycka ansiktet bredvid det ställe de nyss berört. För att göra denna färd omkring Lhassa behöfver pilgrimen en tid af omkring en månad. Detta sätt är mycket långsammare, men icke tillnärmelsevis så plågsamt som det andra.

(A.)

"LUSSEDAGEN".

Den 13 december bär namnet Lucia, efter en ädelboren kristen jungfru i Syrakusa, hvilken levde i början af 300-talet.

Sägnerna om henne äro till en del af alldeles otroligt innehåll.

Då hennes moder blifvit underbart botad från en sjukdom, skänkte hon sin brudskatt till fattiga kristna. Hennes trolofvade angaf henne då såsom kristen för den romerske styresmannen, och denne dömde henne att föras till skökohus. Men man kunde icke med någon makt röra Lucia ur stället. Då staplade man omkring henne ved och andra brännbara ämnen och tände eld därpå, men hon skadades i ingen mån däraf. Till sist genomborrades hon med svärd och uppgaf andan.

En annan sägen förmäler att en yngling förälskat sig i Lucias ögon. Hon stack då ut dem och lät bära dem till ynglingen på ett fat. Denne bevektes däraf att blifva kristen. Men sedermera, då hon knäböjde i bön, gaf Gud henne nya ögon, ännu skönare än de förra. Genom allt detta blef hon mycket ryktbar och ansedd som ett helgon. Hon vördades som de fattigas och staden Syrakusas skyddspatronessa. Man åkallade henne för ögonsjukdomar. Hon prisades af skalden Dante såsom himmelska ljusets och visshetens urbild.

Lucias minnesdag var och är ännu hos katolikerna den 13 december. I Sverige har hennes minne visserligen för länge sedan upphört att firas med gudstjänst, men ända till senare tider firas flerstädes "Lussedagen" på följande sätt:

Kl. 3 eller 4 på den mörka vintermorgonen väckes allt husets folk af en hvitklädd flicka, som på hjässan bär en krans af brinnande ljus, och man undfägnas på sängen med de förfriskningar af mat och öl eller i senare tid med kaffe, som hon medför på en bricka. Därpå kläder man sig och tillbringar ottan under ätande och drickande, hvarvid en "glögg" sällan saknades. Antydda plägseder synas numera i starkt aftagande.

Gammalt folk påstår ännu någon gång, att "Lussenatten" är årets längsta natt. Detta bäntyder på dels att Luciadagen varit ett slags bemärkelsedag, dels att man ej så noga besinnat, att den längsta natten inträder vid vintersolståndet, ungefär åtta dagar senare. Äldre författare omförmäla en vidskeplig sed, som fordom öfvades, men numera dess bättre alldeles fallit i glömska, nämligen att "gå årsgång".

Sådan utföres på natten mot flere olika högtidsdagar, dock förnämligast på "Lussenatten". Tyst och hemlighetsfullt begåfvo sig på en sådan natt höget två personer ut på vandring till kyrkogården, till åkerfälten, ängarna, skogen, vattendragen m. m., för att genom vissa "varsler" utforska, hvad som månde ske under det kommande året, såsom om någon större dödlighet skulle inträffa, om man finge vänta god eller dålig skörd, torka eller öfversvämning, krig eller fred, o. s. v. Den, som var nog dristig att gå årsgång i nio år och att segrande uthärda alla möjliga äfventyr, han blef "en mäktig klok man och visste att svara till alla fördolda ting".

— "CANADA" för ett år och dr. Liljas fint illustrerade verk "MÄNNISKAN" för $2.50.

Canada.

— Earl Grey, den nye generalguvernören, anlände och tog sin embetsed i Halifax den 10 ds. Både han och hans familj synas hafva ådragit sig allas uppmärksamhet på grund af deras hjärtliga och lärdfria manér. Earl Grey torde blifva en af Canadas populäraste guvernörer.

Guvernören har nu anländt till Ottawa och mottogs under stora hedersbetygelser af de militära och civila myndigheterna.

— Från Wetaskiwin, Alberta, skrifves den 7 ds: "Klimatet är godt här. Det har varit 21 'below', men i kväll regnar det; fina solskensdagar." — I Manitoba åter är vädret mera sig likt från den ena dagen till den andra, temperaturförändringarna gradvisa, utan hastigare omväxlingar. Här i Canada finnas klimat att välja på, för den som tycker om det mera likformiga, och för den, som anser, att "ombyte förnöjer".

— Järnvägsförslag omtalas för kommande parlament. Canadian Northern ämnar ansöka om att få uppköpa flere mindre järnvägar i Nova Scotia, Quebec och New Brunswick; vidare att bygga bibanor från Muskoka till Montreal; vidare att nyttja Great Northern of Canada och andra smärre banor.

C.P.R. bolaget önskar längre tid att fullborda byggandet af flere bibanor i Manitoba och Territorierna.

— Enligt meddelande från England lär det vara beslutadt att upplösa de flottafdelningar, som äro stationerade vid Halifax, N. S., och Esquimault, B. C. Meningen är att draga in alla krigsskepp på koloniella farvatten, samt hafva en stark flotta koncentrerad hemma, färdig att slå till genast. I samband nämnes också indragandet af de imperiella trupperna, som garnisonera fästningarna i kolonierna och dessas ersättande med kolonierna trupper. Med anledning af detta skrifver Toronto "Globe":

"Vid föregående tillfällen hafva vi framkastat, att Canada kunde mycket gärna gå in på att åtaga sig att upprätthålla försvarsanstalterna vid Halifax i öster och Esquimault i väster, de enda platser i Dominion, hvarest brittiska trupper äro stationerade. Om dessa fästningar besattes med väl öfvade canadiensiska trupper, skulle det vara en långt mera populär metod att bidraga till Brittiska rikets försvar än att bevilja en million årligen till krigsdepartementet i Whitehall.

Fästena vid Halifax och Esquimault voro uppförda i fredstid att herbergera och gifva ett skydd för kungliga flottans Nordatlantiska och norra Stillahafs eskadrar. I krigstid skulle örlogsmän och kryssare begagna de båda hamnarna till skydd, kolstationer, dockor och förrådsplatser. De äro väsentligen nödvändiga för kejsardömets flotta. Äfven om de eskadrar, som nu äro stationerade på Atlanten och Stilla hafvet, dragas tillbaka, såsom förefaller sannolikt, skulle dessa fästen ännu behöfvas såsom tillhörande nationens eller rättare sagdt kejsardömets försvar.

Britiska tidningar knorra, emedan britiska skattebetalare hafva betalat för en del af Canadas "landtförsvar". De förstå icke huru Ltet garnisonerna i Halifax och Esquimault hafva att göra med Dominions försvar. Emellertid känner man sig otillfredsställd i England, och vi anse, att Canadas regering bör lägga vikt därvid och genast vidtaga anstalter att råda bot därför. Canada kommer icke att blifva det ringaste mindre lojal än hvad nu är fallet, när den siste engelske soldaten lemnar fästena vid Atlanten och Stilla hafvet. Nationel självrespekt fordrar, att Canadas folk icke skall stå i skuld till regeringen i moderlandet för underhållandet af en enda soldat på Canadas jord. Självstyrelse måste vara förenad med självunderhåll.

— 300,000 bushels hvete har malts vid Mather.

— C.P.R:s inkomster första veckan i december voro $979,000.

— Skidlöpningar skola äga rum i Montreal den 4 februari nästa år.

— Gas påträffades under borrning för olja i Edmontons omedelbara närhet.

— Provinsvalen i Ontario väntas äga rum den 29 nästkommande januari.

— D. J. MacIntyre, en julbesökare från västern, befanns död i sitt rum i ett North Bay hotell.

— Postkontoret i Hartney röfvades den 7 dec. på 300 dollars, hvilka togos ur kassaskåpet.

— Valen till lokallegislaturen i Nova Scotia är ännu en seger för liberala saken i landet.

— Farmaren A. L. Thompson vid Souris River föll ur sin släde och bröt nacken af sig.

— Utkast för den nya parken hafva mottagits från trädgårdsmästare Todd.

— Canadian Northern har byggt mellan 600 och 700 mil järnväg i västern och Nova Scotia detta år.

— Koppargrufvornas ägare i Rossland distriktet hafva ansökt om bonus. De anse sig vara lika berättigade som silfvermännen.

— Pastor Gust. Carlson har i privat bref meddelat sig från Alberta, och befinner han sig därstädes väl och i bästa förhoppningar.

— Generalguvernör Grey's första välkomsthälsning sändes honom pr Marconi telegraf, då han var 100 mil från Cape Race.

— Stationsagenten Wm. Ward har, häktats som misstänkt att hafva anlagt mordbrand i bolagets stationsbyggnad vid Hargrave.

— Mr. E. Brown, stadsmajor för Portage la Prairie, valdes till ordförande i den liberala verkställande komitén för denna provins.

— Två isbrytare hafva sändts upp från Sarnia för att hålla hamnen vid Fort William öppen så länge som möjligt.

— Förlusten genom eldsvådan i North Bay stiger till $30,000, hvilken dessutom drabbar smärre affärsmän.

— C.P.R. bolagets telegrafister söka utverka åt sig högre betalning. Om det ej går med godo, blir det strejk af.

— Mrs. Hohn Morrison dog plötsligt i sädesboden den 10 ds. Hon hade kommit in för att hjälpa mannen fylla i några säckar.

— Great Northern har nu dragit sig tillbaka från trafikleden Vancouver—Victoria, som hädanefter skall betsörjas allena af C.P.R.

— En af C.P.R:s kollastare vid Fort William tog eld den 8 ds och endast med möda kunde elden släckas, innan den han sprida sig till kollagren.

— En andra spårvagnsolycka afvärjdes i sista minuten i Toronto. Ett passagerartåg passerade några yards framför vagnen, som endast med möda kunde stannas.

— A. Dewhurst från Ponoka trodde sig röfvad i Minneapolis och stälde till ett förfärligt spektakel. Inkallad polis upptäckte plånboken under sängen.

— Handelskammaren i Portage la Prairie har beslutat regulera Assiniboia-flodens vårflöden genom att gräfva en kanal, hvarigenom det öfverflödiga vattnet kan föras till Lake Manitoba.

—Godt samförstånd mellan England och Förenta Staterna är orsaken hvarför engelska amiralitetet ämnar återkalla sina krigsskepp från Nordamerika. Endast ett skall lemnas i hamnen vid Halifax och ett vid Victoria.

WETASKIWIN-NYTT.

— Ottosen och Sealund ha en stor Julannons på norska i 'Wetaskiwin Times'.

— Land, som äro under beslag på grund af felande inbetalning af skatten, kunna inlösas före den 15 november nästa år genom inbetalning af skatten jämte $14.00; i annat fall öfvergår landet i Territorialregeringens ägo.

— Ontario regeringen har donerat $10,000 till Ottawa universitet.

— Montreal har fortfarande sin polissensation. Ej så få af stadsfullmäktige synas hafva mutats för mera feta sysslor.

— Ångaren Huronic var den sista båt, som lemnade Fort William. Den hade en last af 2,800 tons.

— Det rekonstruerade Soo-bolagets affärer äro i bästa skick. $50,000 utbetaltes nyligen på dagen, då de förföllo.

— Fyra värdshusvärdar bötfälldes i Brandon för öfverträdelse af utskänkningslagen. Böterna varierade mellan $50 och $100.

— The Keewatin Flour Mill Co. i Keewatin skall nästa år utvidga sin stora kvarnanläggning med en ny mölla af 5,000 tunnors kapacitet pr dag, tunnbinderi, järnvägsspår, etc.

— En petition att ändra staden Rat Portages (rättfallet) namn till Keenora, sammansatt af förstafvelserna till de tre platserna Keewatin, Norman och Rat Portage, har inlemnats till legislaturen. En protest mot sådan ändring har också afgått.

— Port Arthur och Fort William få sig tilldelade Grann Trunk Pacifics nya ändstation vid Lake Superior. Två Winnipeg-bor hafva hållit vad om $1,000, hvilken summa skall tilldelas stadens sjukhus.

— Grand Trunk Pacific har begärt vissa förmåner från Edmontons stadsfullmäktige. Desse äro ock villiga att gifva dem, ifall G. T.P. vill garantera, att Edmonton blir divisionspunkt på stambanan. Ett möte skall hållas i Chicago.

KRIGET.

Sedan 203 Metre höjden intagits, hafva alla ryska fartyg i Port Arthurs hamn, med undantag af torpedojagarne, förstörts eller sänkts.

Kryssaren Askold har börjat intaga munförråd och ammunition och ämnar troligen söka slippa ut ur Shanghais hamn.

Såsom antydt väntas intagandet af 203 Metre berget åvägabringa Port Arthurs snara fall. Det är ock på högsta tid, ej minst med anledning af den dödstystnad, som råder i armén vid Mukden, och den annalkande ryska flottan, utan på grund af det hastiga försvinnandet af japanernas anseende. Japans regering har visat sig ej så litet nervös öfver det långa tidsrum beläggringen tagit. Den har på senare tiden omtalat hvarje liten framgång, hvilket ingalunda var fallet under de 3 första månaderna af belägringen. Besittningen af Port Arthur, den enda isfria hamn på krigsteatern, kommer ej endast att lösgöra Togos flotta, som nu är sysselsatt med bevakning, utan också att betydligt underlätta förenningen af Oyamas armé via Dalny och Niu Chwang. Dessutom komma en del trupper att kunna frigöras för tjänst i Oyamas armé, hvilket i sin tur kommer att hafva inverkan på ställningen vid Mukden.

Frågan är nu huruvida det är tillfälle att fortfarande drifva ryssarne tillbaka. Kuropatkin har ej lidit något afgörande nederlag och är ännu herre vid Mukden, på samma gång han dagligen mottager bättre öfvade trupper än dem, med hvilka han i början opererade.

Kritici börja att fråga huruvida Japan ej begått ett misstag i att rikta alla ansträngningar på Port Arthurs tagande i stället för Mukden. Det synes som den bästa planen skulle hafva varit att hålla general Stoessel instängd förmedelst den minsta möjliga styrka och i stället hafva krossat Kuropatkin, innan han hann moteaga förstärkningar. Af en eller annan orsak synes det japanska odet hafva tvinat efter den 4de september, slaget vid Liao Yang. Sedan dess, under 3 långa, dyrbara månader, har Oyama legat som förlamad och har ej uträttat något. Om orsaken till denna overksamhet ligger uti, att Oyamas armé försvagats för Port Arthurs beläggring, måste garnisonen i sanning berömmas för sin uthållighet.

Alla de större fartygen hafva förstörts genom bombardement, kulor och eld, hvarjämte stadens magasiner äro mycket illa skadade.

Officerare, som tagits tillfånga, omtalade, att födan börjar blifva mycket knapp för den hårdt ansatta garnisonen.

Japanska kryssaren Saylon stötte på en mina och sjönk, men besättningen räddades.

UTLANDET.

— En svår eldsvåda utbröt i Minneapolis i går afton omkring korsningen af Fifth street och First ave. South, i stadens finaste affärsdistrikt. Peck och Boutelles affärshus lades i aska, och Olsons flera gånger, likaså Tribune's konstora departementsbutik antändes tor. Hjalp från St. Paul anlände. Skadan anslås till en million dollars.

— Försök skola göras att nå en hastighet af 150 mil i timmen på en särskildt byggd bana nära Berlin. 130 mil uppnåddes för ej så länge sen på en specielt byggd järnväg mellan Berlin och Zossen.

— Von Plehves baneman, Sasoneff, dömdes till 20 års straffarbete.

— Meddelanden från St. Petersburg gifva vid handen, att kejsarinnan efter sonens födelse har förändrats i mycket. I stället för att förut hafva varit tystlåten och nedslagen är hon nu nästan munter. Hon har mottagit ett stort antal lyckönskningsbref från barn både i England och Förenta Staterna.

— Olycksfallen under alpklättring hafva denna sommar nått 300 eller nästan dubbelt så många som föregående år. Största antalet kommer från unga personers försök att plocka Edelweiss på farliga ställen.

— Mrs. Chadwicks "säkerheter" öppnades i måndags och funnos vara fullkomligt värdelösa. Utdelningen i staten blir 2 mills, eller två tiondels cent för hvarje dollar, som hon är skyldig. Den häktade bankpresidenten har bekänt huru han låtit lura sig af den, som erkännas bör, mycket sluga kvinnan.

— Elfva fiskare drunknade under försök att rädda besättningen å norska ångaren Auglia från Hamburg till Sutherland. Besättningen räddades.

— Under portugisiske konungens besök i England undertecknades ett fredsfördrag mellan de båda länderna.

— Förlikningsfördrag hafva undertecknats mellan Förenta Staterna och Schweiz, Portugal och Tyskland; om liknande fördrag underhandlas med Italien, England, Danmark och Mexiko.

— Den franske deputeraden Syveton, som under debatten i kammaren den 4de nov. gaf krigsminister André en örfil, befanns ihjälosad dagen innan rättegång skulle hållas om saken. Han väntade sig 2 års fängelse.

— President Roosevelt är mycket ifrigt sysselsatt med att utforska stämningen i Förenta Staternas senat och kongress vis-a-vis handelsfördrag med Canada.

— En kolgasexplosion ägde rum i Burnett, Washington, hvarvid 11 arbetare dödades. Ytterligare 4 visstes vara instängda i grufvan utan möjlighet att undkomma.

— Från England meddelas, att elfva fiskare drunknade under försök att rädda besättningen å norske ångaren Auglia från Hamburg till Sunderland. Besättningen räddades.

— Ikonstmuseet i Boston har man nyligen mottagit ett kärleksbref 3500 år gammalt och skrifvet på en tegelsten. På den tiden måste man ej hafva tänkt det vara någon förolämpning att kasta tegelstenar efter kärestan, ej heller var man i fara att bära ett sådant bref mycket länge, glömdt i fickan.

KALLA RYSNINGAR.

Om ni har förkylning, kalla rysningar och feber, kan ni säkert bota det med några få doser af 7 MONKS' GRIPPE AND HEADACHE CURE.

WINNIPEG.

— Land såldes vid St. Cha
för $100 pr acre.

— En ny tidtabell har uta
tats för Canadian Northern.
gick i laga kraft den 8 inv.

— Mrs. W. F. Alloway
skänkt $1,000 till allmänna sjuk
set.

— Brandkåren utkallades 45 g
ger under november. Sorgligt
säga voro 28 falska alarm.

— Arcola blir divisionspunkt
des den 24 november. De krist
den nya Regina-Souris banan.

— Stadens tulluppbörder un
november voro $210.000, en ökni
af $62.000 mot i fjol.

— Josh Calloway misslyckades
sitt försök att kräfva kommissi
från Stobarts and Son. Han h
nu förlorat i tre instanser.

— Våra bankers omsättning
sar en ökning af $2.000.000 und
sista veckan i november jämför
med 1903.

— Ett nytt telefonbolag h
gjort ansökan om fastställelse
bolagsordning. Namnet bl
Northwest Telefon Co.

— Torfbränsle skall nu tillverka
i Fort Frances för försäljning här
staden. Stora kvantiteter torf fi
nas i närheten af Fort Frances.

— Björnen vid Silver Heights v
sar ingen benägenhet att gå in
sitt ide, hvilket tages som tecke
för mild vinter. Enär han får e

— H. M. Drottning Alexandr
fylde 60 år den 1ste ds. Kungli
salut affyrades klockan 12, oc
många byggnader voro flaggpryd
da.

— Stadens moraliska anda är n
under uppsikt af inspektör Leach
som är mycket ifrig i sitt arbete
Flere hus hafva ransakats, och fle
re arresteringar af "lätta" perso
ner hafva företagits.

— J. C. Waugh, som i många år
varit redaktör för Northwest Far
mer, har nedlagt sin penna samt
begifvit sig till Skottland på en
lusttur.

massa sötsaker af besökande, tor
de dock hans beteende kunna för
klaras genom hans önskan att kun
na njuta af glädjen så länge som
möjligt. Han är nu en fullkomlig
"bonvivant".

— En kloakledning lägges på
Lipton-gatan, hvarest f. n. mycket
få hus finnas. Tomtspekulanter
ämna emellertid gifva gatan an
nat utseende nästa sommar, enär
en myckenhet hus är ifrågasatt.

— Fyllbultar och bråkmakare lå
ta höra af sig mycket dessa dagar.
Galizerna, som omtalades i förra
numret, fingo böta $140 hvardera
för deras oförstånd att anfalla en
poliskonstapel under tjänstöfning.

— Försök hafva gjorts med torf
bränsle från Fort Francis, och re
sultaten hafva visat, att det är
utmärkt, i själfva verket bättre
än irländskt, hvilket hittills an
setts oöfverträffligt.

— C.P.R. sålde under november
23,392.88 acres land för ett medel
pris af $4.80 pr acre. Canada
Northwest Land Co. sålde 6,100
acres för ett medelpris af $6.63 pr
acre. Under de gångna månaderna
har C.P.R. sålt 488,468.74 acres.

— Vi höra åter talas om skä
nande hästar och skadade fotgän
gare. En mängd halfvuxna pojkar
köra mycket vårdslöst dessa da
gar, och man nödgas hålla ögonen
öppna, då det gäller att gå öfver
de mera trafikerade gatorna.

— Berserkaraseriet synes hafva
attackerat stadens galizier. De ä
ro ständigt i krakel. Om de ej
slåss sins emellan, hamra de på
annat folk. Häromdagen hittades
en af dem halfdöd i en vedbod.
Han såg ut som om han legat un
der en stångjärnshammare.

— Följande nya stationer hafva
"döpts" af Canadian Northern.
Miltalen äro räknade från Winni
peg: Erwood 371.5, Ebiemann 381.
7, Greebush 397, Prairie River 405.
5, Bannock 413, Mistalim 421.7, Sid
ding 431.8, Crooked River 441.6,
Tisdale 453.2, Star City 465.4,
Wenthworth 472.4, Melfort 475, Ki
nistino 488. För närvarande går
tåget endast till Melfort.